

- σωμεν τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν»· καὶ μετὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου δημιουργίαν εἴρηται· «Ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτόν»· σιωπήσας ἐνταῦθα τὸ, «καθ' ὁμοίωσιν», ἵνα δείξῃ μὴπως δεδέχθαι τοῦτο ἡμᾶς, τετηρηῆσθαι δὲ ἡμῖν ἐν τῇ μακαρίᾳ ἐκείνῃ ζωῇ. 1085.
- Γ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι οὐκ εἰκὼν Θεοῦ ἐσμεν, ἀλλ' εἰκὼν εἰκόνοιο. Ὁ μὲν γὰρ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατὴρ, εἰκὼν αὐτοῦ ἐστίν· ὁ δὲ ἄνθρωπος, οὐχὶ τοῦ ἀρχετύπου εἰκὼν, ἀλλὰ τῆς εἰκόνοιο, ἡγουν τοῦ Υἱοῦ, ὡς εἶναι ἡμᾶς εἰκόνα εἰκόνοιο. Οὐ γὰρ εἴρηται, φησί, ὅτι εἰκόνα ἑαυτοῦ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ κατ' εἰκόνα, ἵνα ὁ ἄνθρωπος κατ' εἰκόνα ᾖ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τοῦτέστιν, εἰκὼν τοῦ Υἱοῦ, ὅπερ ἐστὶν εἰκὼν εἰκόνοιο. 1088.
- Ζ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ἐν τῇ μελλούσῃ καταστάσει τὸ λογικὸν ἔχουσα ψυχὴ, καὶ διὰ τοῦτο γνώσεως οὐκ ἀμοιροῦσα, προκόπτει· καὶ ὅτι εἰ προκοπὴν ἔξει, πάντως ὅτι καὶ μείωσιν καὶ πάθος, καὶ φθοράν· ἐκ τούτου, καὶ θάνατον, καὶ αὐθις ἀναβίωσιν. 1089.
- Η'. Διὰ τί ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες, πατρικὴν ἐκτίνουσι μὲν δίκην, καὶ τὴν ἐκείνου παράβασιν ἕκαστος χρεωστεῖ· ἐν δὲ τῷ Χριστῷ ζωοποιηθεὶς ὁ ἐμὸς πατήρ, καὶ διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καθαρθεὶς τῆς τε προπατορικῆς ὀφλήσεως καὶ τῆς ἰδίας πλημμελείας, οὐ μετέδωκέ μοι τῆς καθαριότητος τῷ γεννηθέντι, οὗτ' ὥνυσέ με τῆς εἰς αὐτὸν δικαιοσύνης ἢ χάρις, καὶ τοι ὑπερσχέουσα κατὰ τῆς ἁμαρτίας; 1092.
- Θ'. Εἰ γέγονεν ἡ ἀνάστασις ἥδη, ἣν ὁ προφῆτης θεθέταί ὁ Ἐξελθὼν, ἡνίκα προσῆλθεν ὅστων πρὸς ὅστων, καὶ ἀρμονία πρὸς ἀρμονίαν, καὶ σὰρξ, καὶ δέρμα, καὶ τρίχες, καὶ πνεῦμα, καὶ ὥφθη ἀνάστασις πληθούς πολλῆς· ἡ εἰκόνα τῆς μελλούσης καθολικῆς ἀναστάσεως ἔσεσθαι ἔδειξεν ἡμῖν ἡ θεία Γραφὴ ἐν ὁπτασίᾳ προφητικῇ. 1093.
- Ι'. Πρὸς τοὺς ζητοῦντας, εἰ τῇ τοῦ ἀνθρώπου φύσει προσέθηκε τι παραγενόμενος ὁ Χριστὸς ἐν σαρκί· καὶ πῶς κατ' εἰκόνα Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος. 1093.
- ΙΑ'. Ὅτι τὰς σαρκικὰς ἡδονὰς ἤτουν φυσικὰς δυνάμεθα κολοβῶσαι, ἐκκόψαι δὲ παντελῶς οὐ δυνάμεθα. 1096.
- ΙΒ'. Ὅτι τὴν εὐχαριστίαν ἐν μόναις χρή ταῖς καθολικαῖς ἐκκλησίαις ἐκτελεῖσθαι. 1097.
- ΙΓ'. Εἰ δὲ τῶν ὅλων Θεὸς τὰ γενόμενα ἤδη καὶ πρᾶχθέντα δύναται ποιῆσαι μὴ γεγενῆσθαι ποτε, κατὰ τὸ, «Οὐκ ἀδυνατήσει αὐτῷ πᾶν ῥῆμα». Οὐ γὰρ λέγομεν, ὡς μὴ γεόμενα, ἀλλὰ μὴ γεγενῆσθαι τὴν ἀρχὴν, οἶον, ὅτι πόρνην δύναται παρθένον ποιῆσαι ἐκ κοιτίας μητρός, ἵνα μήτε εἶναι ποτε πόρνην πορνεύσασαν· ὅτι «Τὰ παρ' ἀνθρώποις ἀδύνατα, δυνάτα παρὰ τῷ Θεῷ ἐστί». 1097.
- ΙΔ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ἡγνόνησεν ὁ Υἱὸς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν, κατὰ Ἀγνοητῶν. 1100.
- ΙΕ'. Πῶς νοητέον, «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο». 1104.
- ΙΣ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ἐκάστῳ ἀνταπόδοσις ἐκλήρωθη ἀξία. Οὐ γὰρ εἶπεν ὁ Σωτὴρ, ὅτι πτωχὸς τις ἄνθρωπος· ἀλλὰ Ἀλέξανδρος· ἵνα τῇ προσηγορίᾳ δείξῃ πείρα καὶ ἀληθεία ταύτην πεπράχθαι τὴν διήγησιν. 1104.
- ΙΖ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας. Πῶς ἀσώματοι ὄντες οἱ δαίμονες, ἐμίγησαν γυναιξί; 1105.
- ΙΗ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ὁ Υἱὸς, κατὰ μὲν τὴν ἀξίαν τῆς θεότητος συνῆν τῷ Πατρί, ὅτε γέγονεν ἄνθρωπος, καὶ ἦν ἐπὶ γῆς· καθ' ὑπόστασιν δὲ, οὐκ ἔτι. 1108.
- ΙΘ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι γενόμενος ἄνθρωπος ὁ Μονογενὴς κενὸς ἀφῆκε τῆς ἑαυτοῦ θεότητος τοὺς οὐρανοὺς. 1112.
- Κ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ἰδικῶς ὁ Λόγος ἐνεργεῖ τὰς θεοσημίας, οὐδὲν ἐχούσης πρὸς τοῦτο τῆς ἁγίας αὐτοῦ σαρκός. 1113.
- ΚΑ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι οὐκ ἀνελήφθη μετὰ τῆς ἐνωθείσεως αὐτῷ σαρκός. Καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι τὸ ἀναληφθὲν σῶμα τῇ ἀγίᾳ Τριάδι συγκεκραται. 1116.
- ΚΒ'. Ὅτι διὰ τῆς ἰδίας σαρκὸς ἐνεργεῖ τὰς θεοσημίας Θεὸς ὢν ὁ Λόγος. 1117.
- ΚΓ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, εἰ ἐνεδέχετο ἁμαρτήσαι Χριστὸν, φορέσαντα τὴν ὁμοίωσιν τοῦ Ἀδὰμ διὰ τὴν σάρκα. 1120.
- ΚΔ'. Διὰ τί μὴ κατ' ἀρχὰς ἐπεφάνη ὁ Κύριος, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐχαρίσατο τῇ ἀνθρωπίνῃ ζωῇ τῆς θεότητος αὐτοῦ τὴν ἐμφάνειαν. 1121.